

Hülya KORKMAZ
hulyakorkmaz@ictyayin.com.tr

Hayata sarısabır diyen safrasını içiyor, sonra neden gül şerbeti içemedim ömrümce diyor. Kehanetler ardı ardına gerçekleşirken kâhin iradesini nasıl görmezden geliyor, anlaşılır gibi değil...

Those who call life an aloe vera drinks the bitter essence, and then they wonder why they never drink rose water during their lives. There is no way to understand how the prophet cannot see his/her own will while the prophecies are coming true successively...

Sarısabır Aloe Vera

B u bir veda sahiplenene, Kuşlar uçar yuvalarından, ait oldukları gerçekliğin kucığına... Yuva ıssız, yuva soğuk, giden tedirgin, ürkek... Kanatlarının ne işe yaradığını yeni keşfeder, acemi çekingen... 'Açılmayan kanatların büyüklüğü anlaşılabilir' der, bir düşünür. Kanatlarını açmaya cesaret edemeden, yuvaları ıssız bırakmak istemedikleri için aslında uçmaktan korktukları için oracıkta öylece yüzyıllarca kalanlarımıza inat, uçmalısın cancağızım... Alışık olduğun her şeyden daha güzelini hazırladığını bil hayatın sana. Uç özgürce ve kararlılıkla, uç daha güzel yuvalar için. Kim demiş hayat safrası bol sarısabırdır diye? Hani bir gün sohbet ederken

F or the one who owns a farewell, To the arms of the truth they belong, the birds fly from their nests... Lonely and cold the nest is and restless and scary the leaver is... It has just discovered how its wings flap, inexperienced and shy it is... "The vastness of the wings that do not open is not comprehensible" says it and thinks. You should fly my dear, just to spite those who stay there for hundreds of years since they do not want to leave their nests, since they are afraid to fly, without temping to open their wings... Remember that life is preparing something for you, more beautiful than everything you are used to. Fly freely and resolutely, fly for the sake of better nests. Who says that life is an aloe vera with plenty of bitter essence? You know once we said "Life is not a problem to be solved, but a reality to experience" while talking, fly... Life is not aloe vera with plenty of bitter essence.

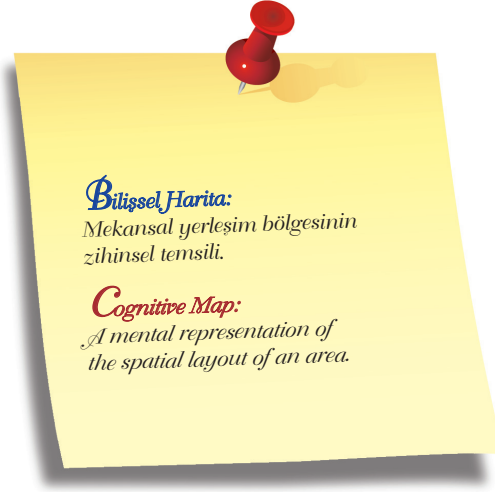
“Hayat çözümlenmesi gereken problem değil, tecrübe edilecek gerçekliktir” demiştik ya, uç... Hayat sarı-sabır değil safrası bol olan.

“Korku akıl katilidir. Korku toptan yok oluşu getiren küçük ölümdür. Korkuyla yüzleşeceğim. Üzerimden ve içimden geçmesine izin vereceğim ve geçip gittiği zaman, geçtiği yolu görmek için içimdeki göze döneceğim. Korkunun geçtiği yerde hiçbir şey olmayacak. Yalnızca ben kalacağım.” Korkularından arınmış eskisinden daha çok ben olan ben kalacağım. Herkes korkusu kadar insan cancağızım herkes korkusu kadar yaşıyor. Hayata sarı-sabır diyen safrasını içiyor, sonra neden gül şerbeti içemedim ömrümce diyor. Kehanetler ardı ardına gerçekleşirken kâhin iradesini nasıl görmezden geliyor, anlaşılır gibi değil...

Çalkuşu'nda Feride, “Öğreniyorum mürebbiyem, hayat o, bana her şeye rağmen yakınmamayı fısıldıyor” diyordu. Yakınmamak, yakın olmak... Sırrı bu mudur acaba varoluşun? Yakınınca, karşına aldığın, var gücü ile seni alaşağı etmeye çalışıyor. Hâlbuki yakınında olduğun düşmanın bile olsa bilinmenin korkusunu yaşatmıyor en azından sana. Senin kulağına neler fısıldıyor hayat? Hangilerini ciddiye alacaksın? Verdiğin öneme göre değişecek yaşayacağın kehanetler... Bırak balı yesinler ama dikkat et 'kovan'a zarar vermesinler. Asli görevin 'kovan'ı korumak!

Schopenhauer 'undu değil mi o sevimli kirpiler? Soğuktan bir araya gelen, ısınma ihtiyacı ile birbirine gereğinden fazla yaklaşan ve can acısı ile uzaklaşan, sevimli, bir o kadar da acemi... Kanayıp kanayıp ayrışan kirpilerimiz... Kanaya kanaya sıkı sıkıya tutunmuş tespih taneleri gibi varoluşumuz. Canları acıtmadan, birbirine zarar vermeden durulacak, hem ısınabileceğimiz hem de zarar görmeyeceğimiz bir mesafe olmalı değil mi? 'Bak her tarafımı kanattın, bunları iyileştirmelisin' diyerek merhamet dilenciliği yapmadan, 'soğuktan donmaman için seni ısıtırım ama dikenlerimi de saplarım derine' acımasızlığını göstermeden, hem ısınıp hem güvenli mesafede durabiliriz aslında. Sonuç asla tek kişinin zarar hanesine yazılmıyor baksana, eleştiriyorum batılıları ama win win diye salt akılla ifade ettiklerinin duygusal uzantıları da bunlar... Bizde de söz sanatlarında usta olmanın getirdiği öz sözler var: Şirazi “İnsanlarla münasebetin ateşle münasebetin gibi olsun, yaklaşma yanarsın uzaklaşma donarsın” diyor.

Ah be cancağızım, sonsözünü yazmak da zormuş... Bir başlangıç, bir de bitişle ilgili ebedi sıkıntılarımız... Kapanış dua ve dileklerle olur; en iyi bilen sensin senin için neler dilediğimi... Sağlıcakla kal ya da bildiğin gibi...

Bilişsel Harita:

Mekansal yerleşim bölgesinin zihinsel temsili.

Cognitive Map:

A mental representation of the spatial layout of an area.

“Fear is the killer of mind. Fear is a little death bringing a total annihilation. I am going to face with fear. I will let it pass over and inside me and when it goes by, I will turn to my inner eye to see the path it follows. There will be nothing on its path. There will only be me.” There will only be more of me who is purified from fears. Everyone is a being as much as their fears, my dear; everyone lives as much as their fears. Those who call life an aloe vera drinks the bitter essence, and then they wonder why they never drink rose water during their lives. There is no way to understand how the prophet cannot see his/her own will while the prophecies are coming true successively...

In a novel named “Çalkuşu” the heroine, Feride says “I am learning, my teacher, this is life, it is whispering to me not to complain despite everything.” Not to complain, but to get closer... Is this the secret of the existence? When you complain, your complaint tries to tear you down with all its strength. However, even if it is the enemy by your side, at least it will not make you feel the fear of the unknown. What does life whispers into your ears? Which one of them will you take into consideration? According to how you care, the prophecies that you will experience change... Let them eat the honey, but not hurt the beehive. To protect the hive is your main duty!

Those sweet concubines belong to Schopenhauer, don't they? The concubines that gather due to the coldness, get close too much to each other in order to heat and then fall apart with pain, sweet and yet so inexperienced... The concubines that bleed and make each other bleed... Like beads holding on each other tightly and bleeding, our existence is. It should be a distance through which we both can warm up and not get hurt, a distance to remain without pain but also to stick together. Without begging for mercy “Look, you bleed it out of me, you should heal” and without showing the cruelty “I will warm you up against cold, but I will stick my quills into the very deep”, we can actually warm up and stand apart at the same time. Look at what we have, the pain never belongs to only one side, sometimes I criticize the Westerners but these are the emotional extensions of what they express with only mind by saying win win... As for us, we have some precious sayings brought by being expert in figure of speech: Şirazi says “Like your relation with fire will be your relations with humans, do not get too close not to get burn, and do not go too far not to freeze.”

Oh my dear, how hard it is to write the final word... Our timeless concerns related to one beginning and one end... The epilogue is accompanied by prayers and wishes; it is you who know best what I wish for you... Take care of yourself or however you know...